

Ο Θεομπαίχτης (Ανδρέας Λασκαράτος)

Ο θεομπαίχτης κάνει έργον του την θρησκεία· εκμεταλλεύεται τον ουρανό, για να ζη στη γη. Τα λόγια του πνένε φόβον θεού. Προσέχει αυστηρά στις νέες ιδέες μην έχουν τίποτε αντιθρησκευτικό, η αλλόθρησκο· και όταν δεν τους το εύρη, τους το πλάθει· και είν' εκείνο ένα τι αξιοζούμενο δι' αυτόν, επειδή του δίνει την ευκαιρία να κατηγορήση τον νεωτεριστήν ως άθρησκον και μ' εκείνο να δείξη αφοσίωσιν εις τα θεία.

Έτσι, αν είναι τοκογλύφος, ρίχτει πέπλον παχυλόν απάνου στα στραγγαλίσματα που κάνει στους αφειλέτας του. Αν είναι τραπεζορρίχτης, ξαναποχτά εμπιστοσύνην και νέα κεφάλαια παρακαταθήκης. Αν κερδοσκοπή απάνου στας ψήφους των χυδαίων, αποκτά υπόληφιν μέσα στον όχλο, γίνεται κομματάρχης και λαβαίνει θέσιν σπουδαίου ανδρός εις την κοινωνίαν.

Ο θεομπαίχτης επιθυμεί να προβαίνουνε κάθε τόσο νεωιερισταί και αλλόθρησκοι στην κοινωνίαν, επειδή τούτοι τοῦ δίνουνε δουλειά και ωφέλειες. Καθένας από τούτους είναι μία αβαρία, της οποίας εκείνος αυτοδικαίως γίνεται πρόξενος και την διεξάγει εις όλην ωφέλειάν του.

Είναι δε ο θεομπαίχτης φρόνιμος άνθρωπος. Συνήθως αποφεύγει τους θορύβους και τας συζητήσεις και ευχαριστείται μόνον εις την εν ασφαλεία διαβολήν και συκοφαντίαν.

Άλλως, εντυπώνεται βαθέως εις την ενυπάρχουσαν διαφθοράν των ηθών, και την αψηφησίαν των παλαιών εθίμων. Είναι τακτικός εις την εκκλησίαν του, και δεν λείπει από κανένα από τα έθιμα του τόπου.

Ο θεομπαίχτης πασχίζει να συσταίνεται, και πραγματικώς συσταίνεται, κοντά

στους απλούς ανθρώπους διά του εισδύοντος πονηρού εξωτερικού του. Αλλ' είναι αποτρόπαιος άνθρωπος και κάθε νοήμων και τίμιος συμπολίτης του τον συχαίνεται και τον αποφεύγει. Οι μόνοι ανόητοι τον υπολήπτονται και εκείνοι είναι τα μπαίγνια του, και στην περίπτωση τα θύματά του.

Πηγή: «Ίδού ο άνθρωπος» (Ανδρέας Λασκαράτος)